

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, tj. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim naročnina poteče konec marca in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

Onim gg. naročnikom, ki v teku tega meseca ne naroče zopet, bode administracija list ustavila.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.
Za četrt leta 3 „ 30 „
Za en mesec 1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.
Za četrt leta 4 „ — „
Za en mesec 1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejeman „ „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Rusija in Nemci.

Iz Peterburga 24. marca. [Izv. dop.]

Marsikdo bode mislil, če bere ali naše ali nemške časnike, da iz tiste dobe, odkar sta počastila s svojo navzočnostjo našo rusko stolico cesarja avstrijski in nemški, kraljuje najlepši mir, najvzajemniša sloga

mej tremi državami, ter da se je iz tistih dni pokopalo znano nemško sojenje o Rusiji kakor o kolosu, ki stoji na glinastih nogah, ki je še res barbarsk, kakor nekdanji Sciti in Tataři, ki ima v sebi nič drugega, nego čisto surovo silo.

Da se tako zavzeto mnenje ne da premeniti, kar v mig, posebno če so ga nekaj desetletij ponavljali v vseh listih in v vseh varijacijah, to je naravno, ali da Nemci niso ne na las izmenili svojih verovanj i iz onih časov, akoravno nas uverjajo vsak dan o protivnem, to je ravno tako resnično, kar dokazujejo mačji kremplji, ki se včasih vidijo izpod ovčje kože.

Tako je storila nedavno slaboznana dunajska „N. fr. Pr.“ glasilo precej močnej stranki mej avstrijskimi in neavstrijskimi Nemci.

Odkritosrčna izpoved te dunajske tete je, ne rečem, da razžalila tukaj, ker so vsi podobnih prikaznj vajeni, ampak pokazala je, da je družba treh držav pena, kijo majhen vetriček lahko odpihne. — „N. fr. Pr.“ govori o novem, kakor pravi, shodu treh cesarjev, in najde, da je koristno v vostočnem vprašanju, ko bode potlej spalo mirno spanje (?), proti francoski republiki, ki po tem ne bode smela in upala misliti na Nemcem grozno maščevanje, in proti ultramontanizmu. Rusija bi izposojevala pri tem Nemčiji in Avstriji svojo surovo silo.

Ruski veliki časopis „Novoje Vreme“

odgovarja na tako kombinacijo in objasnjuje svojim čitateljem ljubezen, skrb in dobroželjenje Nemcev k Rusiji. Dalje pravi: Čudne reči pripoveduje ta nemški organ, namreč, da je v Germaniji in Avstriji davno ugasnil ogenj revolucije, da je pa Rusija vsa polna notranjega nemira, zavoljo liberalnih idej, ki so prišle z zapada. Ali si je mogoče misliti kaj bolj komičnega, kakor take besede dunajskega lista. On govori, da v Germaniji in Avstriji kraljuje tihi pokoj in da Rusija iz straha pred revolucijo pomoči prosi pri sosedih, kateri pa nimajo nikakega interesa pomagati ruskemu carstvu itd.“

Iz tega članka pravi „Novoje Vreme“ se razvidi, da so se prikazali na bregovih Donave ne manj zviti politiki, kakor na bregovih Šprevin da se Avstrija civilizuje v šoli germanskega kancelara. Zdaj vsaj moremo Rusi vedeti, česa hočejo od nas in česa se boje naši nemški prijatelji in mi se ne bomo več čudili njih vzgledom na našo domovino, kakor na čisto surovo silo, ki je dobra, kadar dela za Nemce, neškodljiva pa za Evropo, kadar se bode olikala in omikala v politični šoli nemških rok. Tako na Rusko prijateljstvo gledajo dunajski pristaši pruske politike. Samo po sebi se razumeva, da so berlinski organi te politike manj odkritosrčni.

Tako se v Rusiji nemški vpliv vedno bolj lomi in kadar bode v Rusiji prelomljen

Listek.

William Ratcliff.

(Tragedija v enem dejanju, spisal Heinrich Heine, prevel B. T.)

Prvi prizor.

(Stanica v Mac-Gregorjevem gradu. Meta čepi v kotu. Mac Gregor. Mara, Douglas.)

Mac Gregor

(zloži desnico Douglasa i Mare eno v drugo.)

Zdaj mož i žena sta. Kot vaju roki
Združeni sta, naj bosta tudi srei
V veselji, v žalosti na vek združeni.
Mogočni sveto tajstvi dve: ljubezni
I cerkve denes vaju ste zvezali,
Nad vama dvojen blagoslov počiva
I na-nj položim očev blagoslov.

Douglas.

Ponosno denes zovem vas: očetom.

Mac Gregor.

Ponosom večjim še vas zovem: sinom
(objameta se.)

Meta.

(poje v zamolknem blaznem glasu:)

Kaj je tvoj meč tako rudeč?

Edvard, Edvard?

Douglas.

(preplašen se zdrzne na Mara gledajo:)

Moj Bog! Kak glas stekla je to?
Začenja peti mutasta podoba.

Mac Gregor.

(prisiljenim smehljanjem.)

Naj to ne moti vas, ker obnorela
Je grajska Meta le. Že celo leto
Otrpnenost jo tre. Gledaje srpo
Čepi po cele ure v kotu mirno,
In včasih, kakor stena vžvela,
Zabevkne čudovito kako pesem.

Douglas.

Zakaj trpite v gradu to strahoto?

Mac Gregor.

(šepeta mu.)

Le tiho, t. h. — Vse besede sliši;
Saj bi jo rad odpravil, pa ne smem.

Mara.

Naj bode v miru uboga, dobra Meta.
Povejte rajši mi kaj novâ, Douglas,
Kako je v Londonu? Pričusa na Škotskem
Ne zve se nič.

Douglas

Še zmir je stara gonjba
Podi, drevi, lovi se vse po cestah,

Po dnevi spi, iz noči dan se dela.

Vauxhall i routs i picknicks so na vrsti;
Vabe Drurylane i Conventgarden.

Hrumeva opera. Mene so fuintae
Za note glasbene. „God save the king!“

Se rjove vmes. Ležijo domorodci

Po temnih krčmah, subskribirajo,

Politizirajo, kolnô, vadjajo,

In pišejo na zdravje domovine.

Roastbeef hlapi in pudding, peni se porter;

Mazač smehtaje se recepte piše.

Ž-parji gomazé. Udvarnostjo

Sleparji mučijo. Pogledom milim

I stokanjem presedajo berači

Nad vsem nespretna nadleguje nošnja

Ovratnici napeti, osja sukuja

I babilonsko prav visok klobuk.

Mac Gregor.

Res, rajši imam plaid svoj, kapo svojo.

Prav ste storili, da obleko norcev

S telesa vrgli ste. Saj Douglas mora

Zunajno tudi biti Škot, i denes

Srce se mi v oprsji smeje vas gledaje,

Vas vse v prelubi naši škotski nošnji.

Mara.

Povejte kaj o potu svojem, Douglas.

popolnem, bode tudi v Avstriji gospodstvo izgubil, takrat pridejo ideje avstrijskega nadvojvode do vladanja in avstrijskim Slovanom boljši dnovi. Do tedaj pa: Ne udajte se!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. marca.

Deželni zbori, ki se pričetkom prihodnjega tedna snidejo, bodo imeli okoli 4 tedne svoje zasedanje; dalje bi utegnil le češki in gališki zborovati in pa dalmatinski, kateri zadnji se zaradi cesarjevega potovanja snide stoprv 19. aprila. — Vlada menda ne bode deželnim zborom nič predloga stavila, a tudi deželni odbori so povsod malo pripravili.

Notranja politika je mej prazniki mirovala. Običajne velikonočne članke so večji del listi kar izpustili kakor mi, ker veselih stvari nimajo razmatravati, a tožiti nij prijetno.

Iz **Gradca** se je brzojavljalo zadnjo soboto, kako je dr. Rechbauer sam sebi kadil ob priliki, ko je odgovarjal mestnej deputaciji volilcev, čestitajočej mu, da je vlado podpiral, ko je Wildauerjev liberalni šolski predlog pod klop vrgla. Rekel je, da se je zbal klerikalo-fevdalcev, posebno pa Poljakov, za to nij hotel vladi težav delati. Poleg tega je dal brco časniku „N. Fr. Pr.“, da dela korumpirano javno mnenje.

Vnanje države.

Belgradska občina je knezu votala zahvalno adresno, da je skupščino razpustil. Tudi iz družih občin enake priznanice dobajajo. Proračun za lansko leto bode tudi za leto 1875 veljal.

Grška zbornica ne more zborovati, ker se opozicija neče sej udeležiti. Na Grškem taka taktika le parlamentarizem dis-kreditira.

Francozki ministerski predsednik je ukazal, s časopisi liberalno ravnati in ne zatirati jih. — Slavni pisatelj in poslanec skrajne leve, Edgar Quinet, pošten in značajan republikan, je 27. marca umrl.

Na otoku **Kuba** španjska vlada tudi ne more zatreti republikanskega upora domaćinov proti španjskim tlačiteljem. Upor-

niki so zopet požgali 14 cukrarnih naselbin v vrednosti pol milijona dolarjev.

Nemški car Wilhelm bode v drugi polovici maja, ko bode ruskega carja v Berlinu sprejel, v Italijo potoval. Bismarck gre z njim. Nemci se bojé, da bi brez „prijateljev“ ne ostali nasproti Francozom, za to se silijo Italiji in Avstriji.

Dopisi.

Z Dunaja 28. marca. [Izv. dopis.]

Vendar naš vladar pohodi začetkom prihodnjega meseca nekaj krajev slovanskega juga, slovansko Dalmacijo in kos Slovenije; slovanske deputacije ga bodo pozdravljale, kamor bode prišel; rekle mu bodo lahko, da tu na jugu biva v kulturi zanemarjen ljud, ud avstrijskega prebivalstva; povedale mu bodo lahko, da nij krivda nas Slovanov na jugu, da nemamo kazati ravnovažnega izobraženja nemškemu in italijanskemu elementu; povedal bode našemu carju patrijotičen kak glas, da Slovani na jugu hočemo živeti, da se na podlogi svojega jezika in svojstva razvijati hočemo, da težimo po omiki, kulturi, da nečemo biti parijski v evropski družini, da nečemo več biti podloga tujčevi peti, katera nas po počasnem teptanju dela moderne robove; reklo se mu bode, da je nemška politika kriva, da južni Slovani nismo jak faktor v družini avstrijskih narodov, da je prevečno poudarjenje in vresničevanje one iste politike krivo, da naša industrija, naše kupčijstvo etc. leži v tujih rokah; povedalo se mu bode, ali vsaj videl bode naš cesar, da je robstvo naše sramota države v Evropi v 19. stoletji; videl bode, da more izvrsten pomorščak dalmatinski i biti izvrsten vodja brodovja, videl bode, da slovanski mali kupčevalec more i postati velikim kupcem milijonarjem, ako se mu podajo pogoji duševnega razvoja, videl bode, da je sramotno biti carjem narodov, ki so sluge družih po številu v manjšini; izprevidel bode, da so nadzorništvo, pravu učiteljstva kultiviranih narodov pod menj omikanimi neke meje, katerih ne sme prekoračiti, da ne prestopi na polje, kjer mu tlačene zavikne: Lah, Nemec, ti nisi izobraževalec, ti si despot.

Malo časa leži za zdajšnjo dobo, ki je videl zediniti razkosano Nemčijo, Italijo; v nebo se povzdigujejo pri vseh narodih čini, ki so to vzmogočili; uvidimo sedaj vsi in se veselimo, da je vsacemu otroku jasna misel, da namreč narodni plemeni vkup slišijo, zmagala nad bedastim ravnanjem egoizma, posameznih despotov; jasno je Nemcu, Lahu in Slovanu, da more kultura, sreča narodov uspešno le cvesti, ako se bije boj za njo na širokej podlogi, v velikem ljudstvu, kjer je duševne, gmotne podloge, kjer talenti navdušeni za večjo skupnost uspešneje svoje sile uporabljati zamorejo — in tam doli na jugu države biva duševno zdrav, krepek rod Slovanov; svetu so pokazali njegovi sinovi, katerim je bilo mogoče priti v učilnice, da človeštvo v teh Slovanih nema duševne Sahare; kazal je marsikateri Jugoslovan, da mu niso pregloboke in previsoke kake bode človeške učenosti; kazali in kažejo posamezni jugoslovanski učenjaki, literati, da so ravnojaki na duševnem terišču Nemcem, Lahom etc. — in vendar so mase tega odkoljenja Slovanstva gmotno in duševno sluge tujim narodom; vendar v našem razsvitljenem stoletji nemajo Dalmatinci in Slovenci in Bolgari na periferiji jugoslovanske zemlje ležeči prava, izobraziti se na podlogi svojega idioma; vendar sužnost, ki se drugje javljena, kot kratostrazvpije, svoje najlepše cvetke poganja v šolah in uradih itd. teh plemen; vendar je veleizdajno, da tudi ti plemeni težé za združenjem, katero je postulat zdravih možgan kakor zedinjena Nemčija ali Italija.

Car naš se pripravlja na pot na obale slovanske. Da bi pač sreča hotela, da bi vidil car v Slovanstvu na obalah Adrije mogočno trdnjavo proti zedinjeni Italiji in

Car naš se pripravlja na pot na obale slovanske. Da bi pač sreča hotela, da bi vidil car v Slovanstvu na obalah Adrije mogočno trdnjavo proti zedinjeni Italiji in

Douglas.

Do Škotskega sem vozil se na kolih.
To šlo je prepočasno. V Old-Jedburgu
Najel sem konja. Zbodem ga ostrogoj.
Moči ljubezni pa so mene gnale.
Na vas le mislil, Mara, sem ko pšiča
Čez strm i grm, čez breg i dol sem jahal.
Pri Invernesu, ko sem po goščavi
Zamišljen jezdil, skor mi zlo je šlo.
Pif! paf! Iz mojih sen zbude me naglo
Okolo uh mi zvizdajoče krogle.
Trije razbojníci me napadô.
Začne se boj. Vrste se urno vdarci.
Sem branil sicer se; podleči vendar
Bi moral bil —

Gorje, bleđi mi Mara.

I omahuje, pada.

(Meta naglo vstane i prejme omedlelo Maro svojima rokama.)

Meta.

Rdeče ljubče

Bleđi ko zid, ledi jej kri, gorje!

(nekoliko pevajoča, nekoliko govoreča i Maro gledajoča.)

Ljubica, punčica,

Odpri svoja očica.

Marica, zlatica

Ne mrzni ko snežnica.

Rožica rdečica

Naj ti lepša ličica.

Mac Gregor.

Stoj, nora starka, blaznimi izreki
Še huje begaš njeno bolno glavo.

Meta

(s prstom žugaje).

Ti? ti? boš karal. Prej umij si roki
Rudeči roki. Krvijoj oskrunjaš
Obleko pirno dekelce. Le pojdi,
To pravim ti.

Mac Gregor

(bojazljivo.)

Neumna starka blede.

Meta

(poje.)

Marica, zlatica

Odpri svoja očica.

Mara

(Izdrami se iz omedlevice in nasloni se na Meto).

Povejte, kak je šlo naprej. Poslušam.

Douglas.

Prav žal mi je, kar pravil sem, — pa čujte:
Kar pripodi se naglo drugi jezdec,
V razbojníke od zad se zakadi.
Napne vse žile. V novič se osrčim.
Po volji mahal sem. Po boji v beg
Pse zapodiva. Htel izreči hvalo
Sem blazemu konjiku. On pa rekši:
„Saj to se ne mudi“, odjaha naglo.

Mara

(smehljaje se).

Oh, čast bogu! Prav plašili ste me.
Spet mi je dobro. Meta pelji me
Prijateljice me čakajo v dvorani.

Meta

(plašljivo k Mac Gregorju.)

Ne bodi hud. Saj vboga Meta nij
Norčava zmir.

Mac Gregor.

Le pojte, koj prispeva.

(Mara in Meta odidete.)

Drugi prizor.

Mac Gregor. Douglas.

Douglas.

Jaz čudim se, je Mara tak čutljiva?
Tak bojazljiva denes je; bleđi
In trese vsled najmenjšega se šuma.

Mac Gregor.

Douglas! Prikrivati, tajiti nočem,
Kaj denes tako plaši Mare dušo.
Oprostite, da prej vam nijsem pravil.
Predrzen vaš pogum je, in nevarnost,
Ki sem previdno jo od vas odvrčal
Bi skoraj sami drzno poiskali.
Naprej bi gnalo vas hudobnika
Krotit, ki pokoj Marin je kalil.

težnjam Nemčevim po vratih svetovnega obrta na jugu; da bi videl, da v našem veku vladar najboljšje stori, ako željam ljudstev zadovolji, ki najboljšje vedo, česar jim manjka, česar pridobiti jim hasne; da bi mu nauk zgodovine dejal, da je zastoj vitalne želje narodov po vladnem aparatu zatirati, ker, kakor Galilej vpijejo in ponavljajo ti svoj: e pur si muove; da bi mu to potovanje povedalo, da nij lepa nadgrobica, ki bi jo ti nesrečni slovanski narodiči enkrat na njegov grob napisali, glaseča se: ti si dopuščal, da se je zaviralo kulturno naše razvijanje, pusté nas bojevati se za naše bitje v razkosanem boji, ali: imel je dobro srce ali malo krepke volje in dejanja, ali avstrijski mogotci nemajo srca za Slovane!

Simpatije, ki bodo našemu carju Jugoslovani javljali, ljubezen, ki jo bode ta našel na obalih naših in udanost, ki se bode kazala povsod doli v slovanskem jugu temelji na podlagi prepričanja, da je dober vladar, ki vseh narodov srečo želi, katere skuplja njegovo žeslo; — da bi bog dal, da bi ga vse to učilo, da slovanski jug nij le zemlja, ki dobre mornarje in vojščake rekrutira, ki kakor stene stojé na bojiščih, na katerih krv odločuje o sreči ali nesreči cele države; da bi bog dal, da bi car naš uvidel, da je zedinjen slovanski jug najboljša straža proti Osmanstvu, zedinjeni Italiji in Nemčiji; da bi sreča dobra nanosila, da se v vladarju misel rodi, ki bi mu rekla, da tudi ti narodi v avstrijskem jugu nijso hlapci v državi in da je prav vredna vladarjeva skrb, ako inicijativo za zboljšanje stanja teh plemen vzame v svoje roke, ako Ilirijo, enega največjih velikomov sveta, Napoleona I. na širšji podlogi uzmogoči in tako prihrani narodom dolgotrajen boj za zedinjenje, katerega ne more zavirati nobena sila, ki bode enkrat prej ali slej prišlo, ker je to zedinjenje terjatev boja za biti ali nebiti, jeklen zakon v razvoji slovanskega juga.

Od bosniške meje 28. marca
[Izv. dop.] V enem svojih prejšnjih dopisov

sem rekel, da Bosno letos še težki časi čakajo. Denes ta svoj izrek ne samo ponavljam, nego še krepkejšje naglasujem. Dokler italijansko in nemško vprašanje nijsta bili rešeni, se za balkanski poluotok evropska diplomacija nij mnogo brigala. Po rešenju teh vprašanj, segla je pa blastno po njem. Turška vlada v Carigradu za to dobro ve, ter se na mogoče dogodjaje krepko pripravlja. Pred vsem drugim turcizira kjer in kar le more. S katoliki v Bosni postopa še precej milo, kajti katoliški element ima za svojega zaveznika proti pravoslavnemu srbstvu. Sicer se pa deset katolikov prej pomahomedani, nego en sam pravoslavni. Latinka Anica Šimunovičeva, zavoljo katere je bila celo v dunajskem drž. zboru interpelacija, nij bila po Turkih zajeta, nego šla je prostovoljno za mahomedanec v „zamuž“, sicer proti očetovej volji, pa kaj se hoče, ljubezen ne gleda na veroizpovedanje. Pravoslavni bosniški Srb zaničuje katolika isto, kakor mahomedanca, in gotovo bi se bili bosniški Srbi ravno tako turškega barbarstva osvobodili, kakor so se ga osvobodili Srbi v kneževini, če v Bosni ne bi bilo do 200.000 katolikov, ki so prava zavora za srbske težnje. Mahomedanski bosnjak pravi: „svaki Srbin hajduk, svaki latin šurjak“ in to dosta jasno razsveti razmerje mej bosniškimi tremi veroizpovedanji. Turciziranje carigradske vlade obrnilo se je posebno proti bosniškim Srbom. Novosadskim in belgradskim časopisom, političkim in beletrističnim, kakor sploh vsakej srbski knjigi je bosniška meja denes zaprta. Srbske naše šole hodo dobile turške učitelje, ki niti srbske azbuke ne poznajo, srbski jezik pa samo za silo lomijo. Na inostranne potnike se denes v Bosni še veliko huje pazi, nego se je pazilo na-nje pod Bachovim absolutizmom. Če poten list nema vsaj deset pečatov, nij potnik varen, da ga prva policijska oblast nazaj črez mejo ne posadi. Vrenje v Srbiji, ki se pri nas ima za dokaz preobilne životne moči kneževinskih Srbov, navdaja

našo pravoslavno rajo bolj z nadejo nego z strahom. Isto tako vidi naša raja tudi v podgoriškeji aferi zvezdico, na katere slabem brljicanji luč svojega upanja užiga. Tudi v potovanje cesarja Franja Josipa v Dalmacijo gleda kakor ozebel na solnce. Čul sem, da se posebna deputacija iz Hercegovine sprema cesarju na poklon, se ve, da čisto na tihem, da „Mujo“ ne bi zvedel. Deputacija ne bo za avdijenco prosila, vedoča, da jej dovoljena ne bi mogla biti, nego vrgla se bo pred cesarja pod milim nebom na trdo cesto. Relata refero. Čas bi bil, da se tudi Avstrija enkrat na bosniško rajo ogleda. Vseh vojnah mej Avstrijo in Turčijo, zlasti pa pod poveljništvom princa Evgena in generala Lavdona so se bosniški Srbi z veseljem cesarski vojski priklopili, in v vsakej bitki v njenih prvih redovih stali. Avstrija, uže tačas nehvaležna, je pa pri sklepanju miru, zmirom svoje zaveznike na cedilu pustila, ter jih Turčinu v milost in nemilost predala. In najodličnejši srbski vodje so bili potem na kolce nabiti. Kakor sem rekel, čas bi bil, da Avstrija ta madež iz sebe opere, ter bosniškeji raji svoja stara obečanja odplača.

Domače stvari.

— („Die klerikale Handelskammer“) so psovali ljubljanski nemškutarji prejšnjo narodno trgovinsko zbornico, da-si se nij nikdar v cerkvene reči mešala. Predsednik prejšnje narodne trgovinske zbornice nij nikdar šel s procesijo pri „vstajenji“ veliko soboto, pač pak je bil prišutlil se kot „amtsperson“ v procesijo sedanji liberalni predsednik skupaj z goljufane in skupaj sesleparjene sedanje nemškutarske trgovinske zbornice, gosp. Aleksander Koru — pardon, gosp. A. Dreo. Ali nij torej vse vaše očitjanje klerikalizma le grdo hinavstvo?

— (Za predsednika ljubljanske deželne sodnije) je imenovan, kakor iz zanesljivega vira čujemo, g. Grčar iz Novoga mesta.

Douglas.

Kedo vznemirja Maro? govorite!

Mac Gregor.

Poslušajte tedaj prigodbo tužno:
Uže šesto leto teče, kar se vstavil
V tem gradu bil študent je potujoč
Iz Edinburga, mladi William Ratcliff
Nekdaj očeta poznal sem prav dobro,
Prav dobro, sina Ratcliffa Edvarda.
Sprejel sem torej sina gostoljubno.
Dva tedna tu je bival, pil in jedel.
On videl Maro je, in gledal jej v očesi,
Zagleda pregloboko se, medleti,
Ječati, zdihovati začne, dokler
Mu Mara nij izrekla, da je siten.
Ljubezen v koš pobere in odide.
Za leti dve pa Filip Macdonald,
Je Karl Ajski Maro snubit prišel.
In srečoj snubil je — po šestem mes'ci
Pred žrtvenikom v pirni je obleki
Nevesta lepa stala. Ženina nij bilo.
Povsod smo ga iskali, po sobanah,
Po dvoru, v vrtu — ah kar najdejo
Na Črnem — kamnu truplo Macdonalda.

Douglas.

Kedó ga je ubil?

Mac Gregor.

Zastonj je bila

Vsa preiskava. Kar obstane Mara,
Morilec da pozna, i nam pové,
Da v oni noči po morilnem dnevi
Je William Ratcliff v njeno sobo stopil
Nenadno, da pokazal jej smehljaje
Je roko še krvavo od ženina,
Pa da zaročni Macdonaldov prsten
Udovnim jej izročil je poklonom.

Douglas.

Brezbožnost! Kak porog? Kaj ste storili?

Mac Gregor.

Mrliča Macdonalda sem položil
V njegovega gradu dedinsko rako,
Na mestu pa, kjer bil je on umorjen,
Razpelo v večni sem spomin postavil.
Morilec Ratcliffa zastonj sem iskal.
Nazadnjič je po Londonu se klatil,
Kjer ranjce matere je zapuščino
Pognal v veselji hrupnem i potem
Na upanji, od igre i celó
Od cestnih vitežkih je ropov živel.
Minoli bili ste uže dve leti,
Morilec, mor pozabljena sta bila.
Kar v gradu tem lord Duncan se ustavi.
Zaproši me za roko hčere moje.
Priyolil sem, po sreči mi je šlo,

Da tudi Mara je besedo dala
Možu iz rodovine škotskih kraljev.
Gorjé pa nam! Pred žrtvenikom stala
Nevesta plaha v pirni je obleci. —
Na Črnem — kamenu bil je Duncan mrtev.

Douglas.

Strahotno!

Mac Gregor.

„Hajd! na konje,“ kričal sem
Služabnikom. Jahali smo, lovili
Po bregih, dolih, gozdih i pečinah
Tri cele dui, pa vse zastonj, nikjer
Sledu morilca bilo nij —

I vendar

Še v oni noči po strašanskem dnevi
Priplazi William Ratcliff k Mari v sobo,
I porogavši se pozdravom mičnim
Zaročni prsten ženina jej vrne.

Douglas.

Zares! Ta drzen je, naj ga dobodem!

Mac Gregor.

Gotovo na-nj ste naleteli v gozdu
Pri Invernesu. Čuditi se moram,
Da nij zapazil ga noben prežalcev; —
Ker, grof! za to sem jaz uže preskrbel,
Da vaše se ime nikar ne vpiše
Na Črnem — kamenu na spominek.

(Odide.)

(Dalje prih.)

— (Iz Mozirja) se nam piše 27. t. m. V torek 23. t. m. prišedša iz Gornjega grada gospoda Baumgartner in dr. Klingan, predavala sta nam v gostilnici g. Lipolda o kmetijstvu in živinoreji. Zbralo se je bilo precejšnje število odličnejših tržanov v gostilnici, kar kaže, da jim je mar za napredek kmetijstva in živinoreje. — G. vodja Baumgartner je jako dovtipno, da humoristično predaval o kmetijstvu, kar je dosta smeha zbudilo. — Baš tako je dr. Klingan izvrstno znanstveno predaval o živinoreji. Naj sprejmeta omenjena gospoda našo srčno zahvalo za njih trud.

— (Umor.) Poroča se nam: Predsinočnjem zvečer ob 10. uri skregal se je bil hlapec Fr. Petač v gorenjih Pirničah pri Medvodah nad Ljubljano z nekim kmetom, katerega je mej prepirom najprej udaril z velikim kamenom po glavi, a potem še z nožem zabodel. Nesrečnež je zapustil čvetero otrok in ženo.

Razne vesti.

* (Ferdinand Laub) tudi v Ljubljani nekdanj znanega in slavnega koncertista pokopali so 24. t. m. v Pragi, kamor so ga bili mrtvega pripeljali iz Bolcana na Tirolskem. Pogreba so se udeležile vse korporacije češke.

* (Čudna smrt.) V občini Tupadlih na Češkem je na čuden način končala svoje življenje te dni 79 l. stara kmetica z imenom Ramžova. Hotela je pogledati skozi malo oknice, pomotila je ven glavo in roke. Toda nazaj nij več mogla. Ker starke nihče nij čul klicati na pomoč, našli so jo še le čez dve uri v strašnem njenem stanju.

* (Morilec svojega brata.) Dne 23. aprila 1866 l. je bila celavas Josefovec v Galiciji na nogah, kajti našli so Ignacija Korola ubitega v svojej hiši. Celih 9 let so sledili morilca, a zastoj. Nedavno pride v to vas nekov žandarm, ter pokliče njegovega 22letnega brata Ivana Korola pred sé, in ta je obstal strašni čim. Pri končnej obravnavi 13. t. m. pred poroto tarnopoljsko je tajil, da bi bil brata z namenom hotel usmrtiti, rekoč: „Kregala sva se in pri tej priliki sem ga vdaril po glavi, zamašil mu usta z ilovico ter pobegnil“. Porota ga je obsodila na 5 let zapora.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicne in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespajenje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbell, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castiestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852. Revalescière du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodejni v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842. Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. posla. Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856. Ponavlja je izrekan gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec. Spričevalo št. 76.921.

Obergimperm, (Badensko), 22. aprila 1872. Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar požitij nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik. Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik. Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem let, na nespajni, treslici na vseh udih, shujšani in hipohondriji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprevajljenji, nespajni in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.

— 2 funta 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

— Revalescière-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. — 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu

in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Lnu bratje Diechti & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lendl Ludvig Müller, v Mariboru M. Merič, v Meranu J. B. Stockhausen, v

Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temesvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, askor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah lekarnicah ali povzetjih.

Uradno naznanilo.

31. marca 1875.

Razpisane službe: Cestarskega mojstra z letno plačo 450 gld., v 6 tednih pri c. kr. predsedništvu deželne vlade v Ljubljani. — Učiteljska služba na dvorazrednej narodnej šoli v Trebnjem z letno plačo 450 gld., v 6 tednih c. kr. okrajnemu šol. svetu v Trebnjem.

Javne dražbe: gospdč. K. Šmalceve, poslopja, travniki, pašniki, njive, gozdi itd., 7. aprila, (I. Kamnik). — Jovan Lišarjevo, 1690 gld., 3. aprila (I. Krško). — Josip Kernevo iz Suše, 3. aprila (III. Ljubljana).

Pod kuratelom: Jov. Ore iz Ljubljane proglašen za bebastega. Kurator njegov je g. M. Ronner iz Ljubljane.

Umril v Ljubljani

od 27. do 29. marca:

Jov. Golob, dete mesarja, 2 l., na glavnej vodenici. — M. Marn, zasebnica, 78 l., na opešanji. — Jakob Podboršek, zidar, 26 l., na jetiki. — Jera Babičeva, šivilja, 53 l., na prsnej vodenici. — R. Jeglič, mizarsko dete, 7 mes., na osepnicah. — M. Sušnikova, krčmarjeva soproga, 42 l., na jetiki. — Hel. Sinkovceva, 78 l., na jetiki. — M. Slapničarjeva, delavka, 40 l., na jetiki. — Ana Grošljeva, zasebnica, 46 l., na pljučnem vnetju. — M. Učakova, delavka, 18 l., na hroničnej jetiki.

Zobni zdravnik

dr. Tanzer,

odhajaje sedaj iz Ljubljane, se zahvaljuje za prijazno in mnogobrojno obiskovanje, ter pride zopet meseca avgusta ali oktobra t. l., na dejší dobo v Ljubljano.

Dr. Tanzerjeva: Antiseptikon usna voda, zobni prašek in zobna pasta je na pr. daj pri gg. C. Mahru, lekarju Birsicu in Piccoliju v Ljubljani, dalje v lekarnah v Kranju, Kameniku in Škofj. Loki, v slednjem mestu tudi pri trgovcu Martineku.

Ženitvena ponudba.

Nek premožni hišni posestnik na Kranjskem in štacunar išče v zakon vzeti deklico, ali pa vdovo brez otrok, ki mora imeti sledeče lastnosti.

1. od 25 do 35 let stara.
2. mora znati pisati, brati in kuhati.
3. dote imeti od 500 do 1000 gld., če je več tudi ne škoduje.
4. krotkega in mirnega značaja.

Katera taka se želi precej omožiti, naj se oglasi osobno ali pa pismeno pri opravištvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani, ki bode natančnejše povedalo. Za molččnost se garantira. (96)

V c. k. avstrijskih deželah od visocega ministerstva za notranje zadeve povoljena

orlova linija (Adler-Linie).

Nemško transatlantično parobrodno društvo.

Direktna poštna parobrodna vožnja mej

Hamburgom in Newyorkom

na kratkih in brzih poštah parobrodih ali parnikih I. razreda, péze 3600 ton in 3000 konjske moči.

Schiller 1. aprila. Lessing 15. aprila. Klopstock 29. aprila. Gellert 8. aprila. Herder 22. aprila. Wieland 6. maja.

in dalje vsaki četrtak.

Vsaka osoba plača: I. kajuta 495 tolarjev, II. kajuta 300 tolarjev, mej-paluba 90 tolarjev.

Natančnejše se izve pri inozemskih agentih društva in glavnem ravnateljstvu v Hamburgu, St. Annen-Platz 1,

Dopisi in telegrami naj se adresujejo: „Adler-Linie — Hamburg.“ (4—7)

Tujsci.

29. marca:

Evropa: Frohm iz Maribora. — Stuhc iz Nov. mesta. — Noli iz Celja. — Kambersky iz St. Petra. — Recher iz Dunaja. — Ogrizek iz Maribora.

Pri Slonu: Gius iz Italije. — Weber iz Trsta. — Golena iz Beljaka. — Gerber iz Ljubljane. — Zvenke. iz Sevnice. — Fleischman iz Siofo-a.

Pri Malici: Henke iz Joahimova. — Mosner iz Brežice. — Poper iz Siska. — Jeraj iz Neuhausu. — Padar iz Gorice. — Hertel iz Joahimova.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

Dunajska borza 30. marca

(izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gld. 30 k
Enotni drž. dolg v srebru	75 " 85
1860 drž. posojilo	112 " 60
Akcije narodne banke	960
Kreditne akcije	238 " 50
London	111 " 35
Napol.	8 " 89 1/2
C. k. cekini	5 " 23
Srebro	104 " 45

Sirovi loj

kupujeta vsaki čas po najvišji ceni

Karel Pamperl-ova sina,

Topilnica za loj, svečarja in milarica, zaloga vžgalnih, svetilnih in masčobnih tvarin

v CELOVCI.

(69—2)

Lastnina in usk „Narodne uskarne“.